

hūm videatur nobis non solum temerātum, sed etiam erroneum in fide. Probatūr. Nam est erroneum dicere quod fides humana est, tam certa sicut fides diuinā, at si fidei diuinā certitudo reducitur ad fidem humanam qua credimus Ecclesiam esse veracem, tanquam in medium, & regulam formalem credendi, evidenter sequitur humanam fidem esse non solum **quæ** certa, sed certiore diuina, iuxta Arist. doctrinam in 1. Post. cap. 2. propter quod vnumquodque tale, & illud magis. Item probatur ex illo. 1. ad Thessal. 2. Gratias agimus Deo sine intermissione, quoniam cum accepistis a nobis verbum Dei non accepistis illud, ut verbum hominum, sed sicut verē est verbum Dei, qui operatur in vobis, qui credidistis; ergo ratio credendi quæ Paulus prædicauerat, non fuit auctoritas Pauli, sed Dei, qui operatus est in illis, qui crediderunt. Item ad Galat. 1. inquit. Sed licet nos aut angelus de celo euangelizet vobis, præterquam quod euā gelizauimus vobis, anathema sit. Vnde sic arguitur. Si fides illorum reduceretur in auctoritatem Pauli, qui prædicauerat, tanquam in regulam, vel formalem rationem credendi, non poterant illi, ita esse dispositi, ut etiam Paulus oppositum diceret non credentem, aliunde ergo pender certitudo fidei, tanquam à regula, & ratione prima credendi. Et denique fidei diuinæ non potest subesse falsum, ergo non innittitur humana fidei tanquam regula, vel fundamento credendi. Et quidem vñque adeo vera sunt, q[uod] diximus, ut non possim in animo inducere. Scotus aut Gabrielem oppositum senti. Nam de Durando certus sum, nō repugnare huic doctrine. Nusquam enim ille dicit, diuinam fidem resoluti in acquisitam, tanquam in regulam auctorationem credendi. Sed ait vbi supra dicit. 25. q. 3. quod fides infusa non sufficit ad eliciendum actum credendi sine fide acquisita. Quod quidem intelligi potest secundum legem ordinariam, eo quod necesse est, ut diximus, ut credibiliter proponantur, & explicitentur ab aliquo proponente, quæ credenda sunt. Item in distin. 24. quæstio. 1. afferit, quod inter ea, quæ per fidem creduntur, vnum est primo creditum, quod est ratio credendi alia, & ad quod fit ultima resolutio creditiblum, hoc autem est credere Ecclesiam regi ab Spiritu sancto. Non

tamen dicit, quod est credere fide acquisita, Ecclesiam esse veracem, aut regi ab Spiritu sancto. Qua propter sententia Durandi non videtur nobis aliquid temeritatis continere.

Tertia conclusio. Testimonium Ecclesie quatenus à Spiritu sancto regitur, & quatenus est unus ex articulis fidei credere sanctam Ecclesiam & catholicam, est illud, in quo tandem resoluta fides nostra quantum ad distinctionem, & explicacionem credendorum. Pro cuius intelligentia aduerte, quod conclusio intelligitur de fide nostra, quinon accepimus immediatè à Deo reuelationem cum distinctione credendorum: sed solum accepimus infusam fidem cum lumine inclinante, & determinante mentem hominis ad assentiendum his, quæ Ecclesia proponit, tanquam à Deo reuelatis. Atque in hoc sensu probatur conclusio omnibus argumentis, factis in principio dubij, & argumentis adductis ad probandam primam conclusionem. Et præterea probatur. Quia catholici quando ignorant, vel dubitant, an aliquid sit credendum per fidem Dei, statim consurgunt ad Ecclesiæ testimonium, & expicationem, tanquam ad sacram anchoram dicentes, se id credere, quod ecclesia credit, nec dicunt, se ita credere talia, quia Deus sibi metis reuelauerit. Probatur secundo. Quia distincta reuelatio credendorum facta est Apostolis, ex quorum prædicatione & scriptis Ecclesie distinctè accepta, & tradidit nobis, quæ credenda sunt. Cui doctrina plurima testimonia scripturarē consonant, ut verbi gratia, illud Matt. 16. Beatus es Simon Bariona, quia caro & sanguis non reuelavit tibi sed Pater meus, qui in celis est. Ecce interna reuelationem distinctam de diuinitate & humanitate Christi factam fuisse à Patre testatur Christus. Deinde sequitur, & super hanc petram, id est, super hanc confessio[n]em tuam Petre ædificabo Ecclesiā meam. In quibus verbis significat, alios fideles à Petri confessione erudiendos in fide, quæ initiu[m] est totius Ecclesiastici ædificij. Item illud ad Heb. 2. quæ cum initium accepit sent enarrati per Dominum ab eis, qui audierunt in nos confirmata est constante Deo signis & portentis, & varijs virtutibus, & spiritus sancti distributionib[us]. Item 2. Pet. 1. Non enim indoctas fabulas fecuti